

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Det aarl. Medlemskont. er for de act. Medlemmer 12 Kr. i Filialerne 6 Kr. for de pas. Medlem. 4 Kr.

„BREVDUEN“

Organ

for

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maa ske skriftlig til Formanden, Grosserer W. G. Jessing, Graabrodtorv 18, 2. Sal. Kjøbenhavn K.

Medlemmerne af Brevdueforeningen Kjøbenhavn
stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 3.

✻ MARTS 1884. ✻

2den Aarg.

Foreningsanliggender.

Fredagen d. 1. Februar afholdtes Møde i Hotel National. Der foretoges Ballotation paa 9 nye Medlemmer som alle optoges. Efter Ballotationen holdt Hr. Journalist N. Hansen et Foredrag hvis Indhold vi omstaaende have den Ære at bringe til de ikke tilstedeværende Medlemmers Kundskab.

Fredagen d. 7de Marts afholdes Møde i **Hotel Dagmar**. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ præcis foretages Ballotation paa nedenstaaende 11 Herrer.

I Hovedafdelingen

som passive Medlemmer

Hr. Lehnsbaron Juel-Brochdorff til Taasinge ved
„ Baron Berner Schilden Holsten, Holstenshus.
„ Manufakturhandler Olaf Bergmann her v. Form.
„ Partikulier A. Christensen her v. Gross. Frederiksen.
„ Thorvald Henriksen her v. „ „
„ Billedhugger S. Madsen her v. „ „
„ Handelsagent Rasmussen v. Vinhldr. Ryder.
„ Proprietair Schmiegelow v. „ Permin.

I Aarhus Afdelingen

som aktive Medlemmer.

Hr. Karethmager J. P. Hansen v. H. P. A. Christensen.
„ D. Overgaard v. „

I Præste Afdelingen

som aktive Medlemmer

Hr. Sagfører Madsen v. Hr. P. Olsen
„ Redaktør M. Stilling v. „

Kl. 8 afholdes **Fællesmaaltid** à 2 Kr. 50 Ø
pr. Kouvert, hvortil Listen, der sluttet Fredag Kl.

2, er fremlagt paa Foreningens Kontor. Ingen kan deltage i Fællesmaaltidet uden at være tegnet.

Efter Fællesmaaltidet **Oplæsning** af kgl. Skuespiller W. Kolling.

Næste Mødeaften, paa hvilken det reviderede Regnskab fremlægges, finder Sted Fredagen den 4de April.

Medio April afholdes den ordinaire Generalforsamling. Forslag som ønskes behandlede paa denne, maa senest tilstilles Formanden d. 1. April.

Den foreløbige Dagsorden er ansat saaledes:

- 1) Formanden meddeler Foreningens Virksomhed i det forløbne Halvaar, og meddeler Underretning om hvilke Beløb Foreningen raader over.
- 2) Kassereren fremlægger det reviderede Regnskab til Godkjendelse.
- 3) Alle Detailler ved Aarets Kapflyvninger, saavel i Hovedafdelingen som Filialerne bestemmes.

D'Herrer Repræsentanter for Filialerne i Provindserne anmodes om snarest at indsende Kontingent for 1884 til Formanden, da Regnskabet skal afsluttes inden 20. Marts.

Af de Foreningen fra Brevdueforeningen i Poesneck i Thüringen tildudte 300 Brevdueunger à 2 Rm. pr. Stk. kan endnu faaes 40 Stk. D'Herrer Medlemmer der ønske nogle heraf bedes snarest underrette Formanden derom.

Da der fra Medlemmer atter i Marts Maaned er stillet gratis Kjøretøier til Foreningens Disposition, vil der finde følgende Traineringer Sted.

Søndag d. 9 Marts fra Damhuskroen.

Søndag d. 23 „ fra Brøndshøi.

Da disse Traineringer ei ere forbundne med nogen- somhelst Udgifter for D'Herrer Medlemmer, og Adgangen hertil vil være aaben for alle aktive Medlemmer, ligegyldig med hvilket Antal Duer, anmoder Bestyrelsen D'Herrer Medlemmer ei at forsømme denne Leilighed til at øve Deres Duer.

Tilsalgs.

Begrundet paa Bortreise er ca 40 Brevduer af udmærket Race, nedstammende fra de bedste Opdrættere i Lüttich, til Salgs. Duerne have taget Præmie i flere Kapflyvninger. Man behage at henvende sig til Brunin frères, Rue des Sols 25, Bryssel, som tillige anviser 3 Par Brevdueunger 5 blaatavlede og 1 blaa, nedstammende fra præmierede Forældre, tilsalgs.

Herr M. Debecker, rue Defacpz 23 i Ixelles har 10 Brevduer tilsalg, som alle have gjort Touren indtil Vierzon.

Brevdueforeningens aktive Medlemmer

ville være sig bevidst, at det velvillige Forhold, der er en uafviselig Betingelse for Foreningens Trivsel, bør søges bevaret i den størst mulige Udstrækning.

Intet i saa Henseende skal blive forsømt fra Formandens Side, og for at Misnøie og Utilfredshed ikke skal indsnige sig under den forestaaende Trainering af Foreningens Duer, være det tilladt at tilbagekalde i Erindringen, vor indstændige Anmodning fra forrige Aar til Foreningens ærede Medlemmer, om, at de gjensidig ville være hinanden behjælpelig med, at udfinde hvor mulig bortkomne Duer, stemplede med Eierens Navn, ville være at finde, og forsaa vidt Oplysning herom maatte komme dem ihænde, da at meddele hinanden fornøden Underretning. Dette haabe vi saameget mere som enhver Brevdueeier utvivlsomt ved, at en ved de arrangerede Flyvninger bortkommen Due, vel kan have megen Værd for Eierens, til hvis Slag den

er vandt, men derimod forholdsvis, er saagodt som værdiløs for enhver senere tilkommende Eier.

Den Forudsætning, at der selv mellem Foreningens Medlemmer, skulde findes Kjøbere til saadanne, bevislig et andet Medlem tilhørende Duer, er saa absurd, at den absolut maa afvises som stridende mod det Tillidsforhold, der utvivlsomt bør finde Sted mellem samtlige Foreningens Medlemmer og uden hvilket, Vanskeligheden ved den tilstræbte Idræts Realisation, betydelig vil forøges

ærbødigst

D. Gjessing,
p T. Formand.

Foredraget af 1ste Februar.

Det i forrige Nummer bebudede Foredrag, indeholdende forskjellige Vink eller Henstillinger, med Hensyn til den forestaaende Avl, befordres herved videre til samtlige Foreningens Medlemmer. Foredragsholderen forudskikkede den Bemærkning, at hvad han agtede at udtale, støttede sig paa Meddelelser, der af Direktøren for samtlige militaire Brevduestationer i Köln, Hr. Dr. J. Lenzen, mundlig ere blevne Foreningens Formand tildelt, ved hans Nærværelse sammestid, i Forbindelse med den ved mange Aars Interesse for bestemt tegnede Duer, indvundne Erfaring. Ganske vist omfattede denne ikke Brevduens Orienterings- eller, om man vil, Stedsands, men der var — saa forment han — en til Vished grændsende Sandsynlighed for, at intet af hvad der i væsentlig Grad bidrog til, at fremme et talrigt og i det Ydre godt udrustet Afkom, vilde undlade at øve en heldig Virkning, ogsaa paa Duerne indre Væren. Første Aar af et Par Duers ægte-skæbelige Samliv, bragte utvivlsomt det bedste Resultat og det, hvad enten man saa hen til Afkommets Talrigbed, eller til dets Kouleur, Façon, Tegning samt sunde og kraftige Udvikling. Andet Aar spores allerede en kjendelig Tilbagegang der stadig tiltager og det er langt fra uden Exempel, at Mænd, der med Evne og Villie til og Interesse for, at udvikle deres Duebestand i Retning af noget enestaaende smukt, omsider, efter i en længere Aarrække at have arbeidet med de til Raadighed havende Kræfter, omsider er endt med en fuldstændig Tilintetgjørelse af det forventede Resultat, hvad der formentlig maa søges en medvirkende Grund til, i en for vidt dreven Ensformighed i Parringen. En fleraarig Avl af

samme Forældre, svækker Afkommet, ødelægger dets symmetriske Bygning, tilintetgør Farvernes friske, bløde og smukke Udseende, samt bringer tilstede, en i stedse forøget Grad tiltagende uregelmæssig Tegning. Da, som alt sagt, Erfaringen lærer at en fleraarig Avl af et og samme Par Duer, ikke er at anbefale, og da den Tilbagegang i ydre Henseende som paavislig er Følgen, høist sandsynlig ogsaa gjør sig gjældende, mulig endog i forøget Grad, paa Brevduens Orienteringssands, tager han ikke i Betænkning, at tilraade de Herrer Optrættere af Brevduer, at adskille de af deres Duer som alt have ynglet et eller flere Aar tilsammen.

Efter Adskillelsen kommer Parringen, men denne bør ikke være Tiltældighedens Værk. Tvertimod forekommer det mig, saa udtaltes, at paa det større eller mindre Held, med hvilken den aarlig tilbagevendende Omparring formentlig foregaa, beror det for en Del om Aikomet vil svare til berettigede Forventninger. Bestemte Regler for Sammensætningen af de Gamle, vil det ikke være mulig at give, men en Modsætning, om man vil, Uensartethed i Kulør, Façon, Størrelse og Temperament, alt dog indenfor den Ramme man har sat sig for Optrættet, er at anbefale. Brevduerne, saaledes som de ere udviklede hos os, bevæge sig indenfor tvende Hovedretninger, nemlig den Belgiske som Aikom af engelske Carrier og den blåa Markdue, samt den saakaldte Lütticher-Race, hvad alt tidligere udførlig er omtalt i Foreningens Blad. Disse tvende indenfor en vis Grændse, noget forskellige Arter, danne, navnlig saalænge Sammensætningen til en Enhed ikke er skreden mere frem end Tilfældet er, en heldig Modsætning ved Foraarsparringen, medens det senere bero paa Optrætternes Iagttagelsesevne, at finde og sammenbringe de stedfindende Modsætninger, dog som sagt, indenfor den Bestand, hvis Evner de søge at udvikle og bringe tilstede i den størst mulige Fuldenthed. Et lille Exempel vil, mulig hedre end en længere Udvikling vise, i hvilken Grad en vis Ensartethed hos Forældrene, fører til det modsatte Resultat af hvad der har været tilstræbt. Som bekjendt er Lütticher Brevduen, bekjendt for sin ualmindelige Fjerrigdom, men skulde Nogen, af Ønsket om, at kunde overføre en lignende Fjerbeklædning paa Afkommet, lade sig forlede til at bringe tvende Forældre sammen, der hver for sig ere i Besiddelse af dette for en Brevdue store Fortrin, ville de finde sig høilig skuffede. Ungerne af saadanne Forældre vilde nemlig blive tyndfjedrede, idet enhver Parring af fuldstændig ensartede og i høi Grad udviklede Egenskaber, vil føre med sig et Afkom der vidner om, at derved ligesom er sket Brud paa en ifølge Naturens Bud indført Ordning. At denne Betragtning helt igjennem,

gjælder Regelen og ikke Undtagelserne, behøver neppe at anføres.

Er Parringen sket, maa man tænke paa Rederne og i denne Henseende er det glædeligt, at se Foreningens ærede Formand, tage Ordet i det i Dag — den 1ste Februar — udkomme Nummer af „Brevduen“. Ingen Redebygning strider i den Grad mod den sunde Fornuft, som de almindelig benyttede Lerskaaler, der om Sommeren afgiver en brændende Undervarme, i fuldstændig Strid med de endnu ikke fjerbedækte Duers Naturel, medens de samme Reder, i den mindre varme Aarstid, paa Grund af Fugtighed ere et meget sundhedsdræbende Opholdssted for det unge Aikom. Vil man lave Reden er Træ ubetinget at anbefale, men tages Hensyn til, at det kun ere de insektædende Fugle, til Exempel, Drosler, Solsorter, Fiuker, Svale o. s. v. der drager Omsorg for, at deres Reders Bund er tæt, saa kan deraf drages den Lære, at Dueungerne i Overensstemmelse med deres i vild Tilstand levende Slægt, bedst trives i Reden med aaben Bund, eftersom derved Tilstedeværelsen af Skjæl, levende Kryb osv. forhindres, medens den for Afkommet høist skadelige Fugtighed og Urenlighed formindskes. Som en hensigtsmæssig og billig Maade at forhjælpe Duerne til den størst mulige Renlighed under Avlen, anbefales tvende Hylder med to Tommers Mellemrum, for hvert Par Duer. Længden af disse Bræder maa, for at kunde give Plads til 2 Reder, være 5 Kvarter med en Bredde af 9 Tommer. I hver Ende af den øverste Hylde, skjæres en rund Aabning paa 5 Tommer i Tvermaal, medens der paa den underste Flade anbringes flættet Jærntvist, af en Maskevide med 5 Huller pr. Tomme. I den derved dannede Hulning lægges nu lidt Halm og anbringes som sædvanlig, foran hver Ende en Dør af samme Brede som Hylderne, da er Reden færdig idet de underste af de anbragte Bræder, kun tjene til midlertidigt at optage det igjennem Reden faldende Snavs, hvorfra det engang daglig med Lethed fjærnes med en Fjer- eller Gaasevinge. Med Hensyn til den videre Optræt, er man paa det Rene med, at en høi Grad af Renlighed bør være tilstede, ligesom rent Vand mindst 2 Gange daglig er ligesaa nødvendigt som en daglig og rigelig Forsyning af Kalk- og saltholdig Næring. At den Sæd man bruger til Duernes Fodring, bør være sunde og vægtige Varer, er almindelig bekjendt, medens den Lære er mindre udbredt, at den størst mulige Forskjellighed af Foderstoffer, skjærper Appetiten og fremmer Sundheden, uden at forstørre Udgiften.

Hermed kunde jeg have sluttet, naar der ikke endnu var et Punkt paa hvilket Optrætteren af

Brevduen formentlig bør have Opmærksomheden henvendt. Forslaget er radikalt, det indrømmes, men formenes ikke desto mindre, at være i selve Sagens Interesse, idet det ikke gaa ud paa mindre, end kun at benytte de to, høist tre første Kuld Unger om Foraaret, i Brevduens Tjeneste, samt dertil kun give hvert Par af de Gamle, een Unge at opfodre. I enhver Duebestand gives stedse nogle Par, hvis Afkom man særlig sætter Pris paa og da det dertil ikke er sjældent, at flere Par af de Gamle lægge Æg paa omtrent samme Tid, saa er derved givet en ypperlig Leilighed til, at lægge et Æg af vore Ynglinger, under et mindre afholdt Par, medens man samtidig, lægger det ene Æg af disse under det Par hvis Afkom man særlig sætter Pris paa, dog først efter at man, ved til Exempel at have blæst Blommen ud, have gjort de tvende Æg ubrugelige som Avl. Derved sikrer man sig imod, at de Gamle noget Øieblik kommer til at dele deres Omhu mellem tvende Børn, ligesom man forebygger, at ingen Forsømmelse i Op-

dragelsen eller Ernæringen, senere forhindrer den kraftigt mulige Udvikling af de Evner, der er en absolut Betingelse for Udførelsen af den med Alderen forlangte Gjerning. Vel er det saa, at derved opnaaes et mindre talrigt Afkom, men dertil maa bemærkes, at ligesom det med Hensyn til Brevduerne ikke kommer an paa Tallet, men paa de Evner med hvilke de ere udrustede, saaledes vil den Del af Avlen der ikke er bestemt til, at udføre Brevduens Tjeneste, ikke derved blive forringet. Man mærker sig vel, at Brevduernes Bestemmelse og Benyttelse er forskjellig, saa at det omhyggeligste Valg mellem de Duer, af hvilke man forlanger et baade vidunderligt, vanskeligt og anstrengende Arbejde i Regelen vil medføre de færreste Skuffelser og Tab. Sluttelig kun endnu, at ærede Medlemmer der mulig af de givne Vink kunde føres til, at anstille Forsøg i en eller anden af de berørte Retninger, utvivlsom vilde tjene Sagen, ved senere at meddele i Foreningens Blad de indvundne Erfaringer.

„BREVDUEN“,

DENS HISTORIE, PLEIE OG PRESSUR,

af Dr. H. J. Lenzen i Köln,

oversat og udgivet af Foreningens Formand er udkommet og faaes paa Foreningens Kontor.

Prisen er 2 Kroner.